

Carl XVI Gustaf: Jultal 2006

Talare

Carl XVI Gustaf
Kung

Datum

25 december 2006

Plats

Stockholm

Kära svenskar, hemma och utomlands, Jag vill också denna julhelg sända en hälsning till Er alla, som lever och verkar inom och utom Sveriges gränser. Länges gick det här talet under programrubriken "Kungen talar till utlandssvenskarna", men nu lever vi i en annan tid och avstånden har krympt. Att resa utomlands är inte längre så märkvärdigt och vi svenskar är ett resande folk. Överallt i världen kan man träffa på svenska ungdomar med ryggsäck, pensionärer som njuter av välförtjänt vila i solen, biståndsarbetare i besvärliga krisområden, svenska diplomater i fosterlandets tjänst, näringslivets rutinerade företrädare eller försvarsmaktens fredsväktare. I cyberspace umgås vi också utan skillnader i tid och rum. Vi sms:ar, mejlar, chattar och får omedelbart svar. Men inget av allt detta kan i längden ersätta personliga möten människor emellan. Det är då de verkliga kontakterna utvecklas, på ett äkta och varaktigt sätt. Inte minst i jultid är det viktigt att vi tar vara på medmänniskor i vår närhet. Många har kommit från andra länder till Sverige för att bosätta sig och verka här för kortare eller längre tid. Jag önskar att ni ska känna er välkomna. Jag hoppas att min tillönskan om gemenskap och harmoni i helgtider också ska nå fram till Er. I såväl historisk som modern tid har invandrare från jordens olika hörn kommit till vårt land och i hög grad bidragit till att skapa ett bättre samhälle både materiellt och kulturellt. Flyttströmmar har också gått i andra riktningen. Utvandringen från Sverige till Nordamerika, på 1830-talet och framåt, kom att få stor betydelse för vårt land. Mer än en miljon svenskar utvandrade. Några kom tillbaka med nya intryck och ny kunskap. Utvandringen ligger till grund för de förbindelser med Nordamerika, som vi haft nytta och glädje av under mer än hundra år. Den har starkt påverkat utvecklingen på båda sidor om Atlanten. När Drottningen och jag i november invigde Sveriges nya ambassad, House of Sweden, i Washington D.C. fick vi klara bevis för detta. Detsamma gäller under den vecka vi direkt därefter tillbringade i Kanada, på vårt andra statsbesök där. På andra sidan jorden kunde Drottningen och jag i somras, uppleva fartyget "Götheborgs" succéartade angöring till Kanton i Kina. Det skedde efter det att fartyget under nästan ett år seglat över haven, precis som på

1700-talet, då det svenska Ostindiska kompaniet hade sin blomstringsperiod. Det blev en minnesrik upplevelse i Kanton, som påminde dagens svenskar och kineser om de långvariga, goda förbindelser som existerar mellan Kina och Sverige. Förflyttningar över olika sorters gränser, geografiska, historiska och kulturella, ställer stora krav på anpassning. Historien kan berätta om många konflikter som följt i spåren av in- och utvandring. Vår tid är dessvärre inget undantag. Naturligt uppstår spänningar när människor med olika bakgrund och levnadsmönster kommer samman. Dessa möten kan ge oss erfarenheter som berikar, men de kan också frammana osäkerhet och oro. För att bättre kunna hantera nya situationer behöver vi förebilder. Vi måste kunna få råd och vägledning, kunna tala om värderingar, om hur vi vill att vårt samhälle skall styras. Dagens och morgondagens ledare, i vardagslivet såväl som i större sammanhang, måste kunna få människor med olika erfarenhet och bakgrund att samarbeta och att verka mot gemensamma mål. När jag i våras firade min 60-årsdag gick en dröm i uppfyllelse. Min dröm, att få möjlighet att hjälpa unga ledare till utbildning. Den har nu förverkligats i en stiftelse, som bär namnet Ungt ledarskap. Jag vill i detta sammanhang passa på att tacka alla er som har bidragit med gåvor till denna stiftelse. Genom er hjälp kommer många unga människor att få tillfälle att utveckla sina ledartalanger, till gagn för sin omgivning och samhället i stort. Jag har lärt mig mycket om ledarskap genom min nära kontakt med scoutrörelsen. Scouting handlar ju i korthet om att lära sig att visa respekt för och varsamhet om varandra och den natur vi lever i. Jag var mycket ung när jag blev scout och jag har alltsedan dess engagerat mig i både den svenska och internationella verksamheten med stor glädje och tillfredsställelse. Stiftelsen Ungt ledarskap vill uppmuntra unga människor som är beredda att ta på sig ledande uppgifter och i det arbetet använda sig av tydliga humanistiska värderingar. Att i vardagen söka förverkliga de principer som våra fria, demokratiska samhällen vilar på. Vackra ord och stolta paroller är inte mycket värda, om vi inte hjälps åt att omsätta dem i handling, i de sammanhang vi lever och verkar. Jag träffar många eldsjälar, många hjältar, som kan tjäna som förebilder i det arbetet. Under det gångna året har vi bland annat kunnat se svenska idrottsmän och -kvinnor visa prov på stor talang och god kämparanda i såväl OS som i Paralympics, i VM i fotboll och i EM i friidrott. I storstädernas förorter, där ungdomar från olika kulturer och religioner lever, har jag mött unga och äldre ledare som gör fantastiska insatser för att lära ut vad just tolerans och respekt för andra betyder. För bara några veckor sedan hade jag möjlighet att möta organisationen Lugna Gatan och följa dess värdefulla arbete på plats i Husby och Akalla utanför Stockholm en vanlig vardagskväll. Det var en

tänkvärd upplevelse! Även de organisationer som Drottningen engagerar sig i drivs av eldsjälar och av idealism. Jag tänker på World Childhood Foundation och Mentor. Childhood bistår barn och ungdomar som utsatts för våld och förnedring med att få skydd, professionell hjälp och utbildning. Att få ett värdigt liv, helt enkelt. Genom Mentor kan enskilda eller företag åtaga sig att ge förebyggande stöd till ungdomar, som riskerar att dras in i drogmissbruk och kriminalitet. I all sådan verksamhet krävs ledare som är beredda att ägna sin tid och sin kraft åt andra. Det känns naturligt att nu i jultiden tänka på dessa frågor. Därför har jag valt att låta min julhälsning till er handla just om detta. Julen borde för alla få betyda värme och omtanke. Och alla kan vi sträcka ut en hand. Det är min förhoppning att det nya året som snart tar sin början ger ledare i små och stora sammanhang runt om i världen kraft att i växande grad låta sig vägledas av värderingar som handlar om varsamhet och respekt för andra människor. Jag vill tacka alla, som under året som gått, har visat mig och min familj omtanke och uppskattning. Det har varit ett särskilt gott år! Nu vill jag avsluta med att tillönska en god fortsättning på julen och ett gott nytt år 2007 i fredens och det goda samarbetets tecken. I den hälsningen vet jag att hela min familj också instämmer!

Taggar

2000-tal, 2006, Högtidstal, Jultal, Kungahuset, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/carl-xvi-gustaf-jultal-2006>